

Цей тихий сміх

Оксана Радушинська

Цей тихий сміх, це — жовтий шепіт листя,
Цей тихий сміх — пророцтво зорепаду.
Погляньте — в сонця коси розплелися
Й заповстались в гілках старого саду.

О, які сни в туманній цій пороші!
Які слова нашіптуються в тиші!
А край воріт прадавньої Макоші
Дерева встали жовті й, наче, — виші.

Їх тихий сміх — лелече відголосся,
Яке до гілля осінь прив'язала
Й на те: "Агов!", що лісом розлилося,
Мов й відгукнулась. Тільки — промовчала...